

var nogle, som ikke syntes om Nedsættelsen i og for sig, saa maa man dog ikke glemme, at der er hengaaet 20 Aar siden den Tid, og at hele den almindelige Udvikling gaar i Retning af, at alle den Slags Takster som Taksterne for Benyttelse af Jærnbanevæsen, Postvæsen og Telegrafvæsen stadig ønskes billigere og stadig blive billigere, ikke dyrere. Hvis vi vilde gøre noget for at være paa Højde med andre Lande, skulde vi ikke stræbe efter at være i Spidsen i Hensyn til Dyrbæd; vi skulde hellere søge at udmærke os ved at være det billigste af alle Lande.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singer & Lev): Det ærede Medlem mente, at jeg havde lagt Hovedvægten paa, at Folketinget fastholdt sit Standpunkt ved at vedtage det, der her er foreslaaet. Saaledes har jeg ikke udtrykt det. Jeg har udtrykt mig saaledes, at Folketinget kom ikke i Uoverensstemmelse med noget tidligere Standpunkt ved at stemme for dette Forslag, thi Folketinget har ikke været med til at vedtage noget om Taksterne. Det var Administrationen, som ikke forhøjede, men nedsatte Taksterne først i Halvfjerdsjerne. Derover var man misfornøjet, men jeg har ikke sagt, at alle vare misfornøje med Nedsættelsen. Jeg ved meget godt, at der var forskellige Meninger, om det var rigtigt eller ikke at gaa til denne Nedsættelse. Men det, som man var misfornøjet med, var, at Administrationen ensidig havde nedsat Taksterne. Jeg finder endnu vedblivende, at det virkelig er en billig og rimelig Takst, der her foreslaas, og den er i Uoverensstemmelse med de to andre standnavnede Landes. Jeg har ikke den Tillid som det ærede Medlem til, at man ved Nedsættelser vil faa en større Brug af Telegrafsen. I øvrigt har den ærede Taler ganske Ret i, at paa Landet ligger Vanskeligheden ofte i de store Afstande; det er ikke selve Telegrammerne, der koste saa meget paa Landet, men det er Udbringelsen og Fremførelsen; efterhaanden som Telefonnettet udbreder sig, bødes der jo imidlertid noget derpaa. Naar den ærede Taler nævnte Statens Overtagelse af Telefonerne, er der jo allerede paa denne Finanslov forudsat en Overtagelse af Telefonen mellem Kjøbenhavn og Odense, og tillige er det tidligere, og navnlig i Fjor, udtalt fra min Side, at Staten paa de større Strækninger bør overtage Telefonerne, men ikke de indenbys Telefoner — om jeg saa maa sige. Som bekendt have vi jo nu ogsaa Fælleskab for Telefonforbindelsen med Sverige, altsaa der er ogsaa i den Henseende en Udvikling, som kan komme

Telegrafvæsenet til gode. Men i øvrigt har jo Telegrafvæsenet, ogsaa det indenrigske, udviklet sig ganske respektabelt i de senere Aar, naaget Telefonvæsenet er gaaet ved Siden af. Altsaa, jeg tror ikke, man kan sige, at Telefonvæsenet har skadet hidtil, tværtimod. At den mellemrigske Telegrafindtægt, som jo kan være noget lunefuld, er stor her, ligger jo, som det ærede Medlem saa godt som nogen ved, i særlige Forhold.

Svrdum: Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger til Endringsforslagene Nr. 76 og 77, som søge at spare henholdsvis 11,800 Kr. og 7,400 Kr. paa det af Ministeren til Postbudene forlangte. Jeg beklager, at disse Besparelser ere forlangte og ere komne frem paa Endringslisten. Jeg gør det, fordi jeg tror, at naar der af Administrationen er forlangt en Forøgelse med disse 22 Postbude, er den nødvendig, og jeg tror, at den er nødvendig, fordi jeg ikke kan se nogen som helst Grund til, at den øverste Administration paa Postvæsenets Omraade skulde forlange 22 Postbude, naar det ikke var nødvendigt. Man kan dog ikke sige, at det er højere Embedsmænd, der skulle have store Lønninger, og det er heller ikke en Gang lavere Embedsmænd, men det er Arbejdere, som blive forlangte til at udføre et Arbejde, for at vort Postvæsen kan blive saa fuldkomment som muligt. Vil man gøre sig den Ulejlighed at læse Anmærkningerne igennem, saa faar man sikkert ogsaa der Bevis for, at Forlangendet er nødvendigt. Jeg har nu meget vel i Dag hørt, at den ærede Ordfører for Finansudvalget (Meergaard) har ment netop ud af dem at kunne drage den Slutning, at Forlangendet ikke var nødvendigt. Men jeg tror, at han har holdt sig for meget til Behyggelsen og Tilgangen af Beslægtede. Det Punkt tror jeg, den ærede Ordfører har holdt sig altsor meget til. Man bør regne her med den store Tilgang af alle Forretninger, og vil man se efter i Anmærkningerne, vil man finde, at den ærede Minister har fremført adskilligt i den Henseende. Jeg skal blandt andet bemærke, at det her hedder, at i et eneste Aar, fra Finansaaret 1890—91 til Finansaaret 1892—1893, ere Avisbestillingerne paa Posthusene forøgede med 75,000 Eksemplarer og ca. 5,200,000 enkelte Numre. Det er jo ikke, fordi man har faaet flere Byggefretagender at fuldføre her i Byen; det er jo andre Ting, der forårsage det. I den Retning gaa jo Oplysningerne i Anmærkningerne helt igennem. Det fore-